

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate care constituie secrete comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere necesitatea imediată de adoptare la nivel național a cadrului normativ care să asigure protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate, care constituie secrete comerciale, prin stabilirea mecanismelor adecvate de asigurare a accesului la o instanță, de dispunere de către aceasta a măsurilor provizorii și asigurătorii, de oferire a posibilității obținerii de reparații sau a sancționării în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a informațiilor care constituie secrete comerciale,

În vederea asigurării respectării de către România a obligației de transpunere în legislația națională a Directivei (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale,

Având în vedere expirarea termenului de transpunere, există riscul ca, în cazul neîndeplinirii obligației de comunicare de către România a măsurilor naționale de transpunere, Comisia Europeană să declanșeze, în temeiul art. 258 TFUE, o acțiune

în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, infringement, cu consecința impunerii de penalități financiare, calculate pe zi de întârziere,

În scopul asigurării posibilității legale pentru persoanele prejudiciate de exercitare a acțiunilor în justiție pentru asigurarea protecției juridice a informațiilor comerciale secrete în cazul dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale,

Având în vedere faptul că lipsa unui cadru normativ consolidat de reglementare a protecției secretelor comerciale și a mecanismelor procedurale apte să îndeplinească acest obiectiv reduce semnificativ stimulentele întreprinderilor de a desfășura activități economice legate de inovare, de cooperare în materie de cercetare sau în materie de producție, de externalizare sau de investiții,

Întrucât absența unei reglementări uniforme în materie de protecție a secretelor comerciale poate avea ca efect creșterea riscului dobândirii și utilizării ilegale a acestora, ceea ce conduce la o alocare inefficientă a capitalurilor destinate dezvoltării, inovării cu potențial de stimulare a creșterii economice, prin majorarea cheltuielilor necesare compensării unei protecții juridice insuficiente sau inefficiente,

Având în vedere faptul că menținerea unui cadru normativ diferit în raport cu celelalte state membre ale Uniunii Europene afectează dreptul deținătorilor legitimi ai secretelor comerciale pe teritoriul României de a beneficia de o protecție juridică corespunzătoare, creând, astfel, un climat de incertitudine juridică, cu afectarea în mod negativ a siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor,

Având în vedere necesitatea întăririi capacității organizaționale a autorității de concurență în vederea îndeplinirii atribuțiilor de corespondent național, alături de Ministerul Economiei, în relația cu Comisia Europeană și cu celelalte state membre legate de aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, precum și pentru completarea atribuțiilor în sensul efectuării de analize în vederea identificării barierelor de natură a afecta libera concurență, prin restrângerea sau împiedicarea accesului operatorilor economici pe piața națională sau a operatorilor economici români pe piața unică europeană.

Ținând cont de recente evoluții la nivel european în domeniul concurenței, respectiv de recenta adoptare a Directivei (UE) 2019/1 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind oferirea de mijloace autorităților de concurență din statele membre astfel încât să fie mai eficace în aplicarea legii și privind garantarea funcționării corespunzătoare a pieței interne, prin care se dorește consolidarea competențelor autorităților naționale de concurență, propunând, în acest sens, noi norme care să abileze autoritățile de concurență din statele membre să aplice cu mai multă eficacitate normele europene antitrust, prevăzându-se, în acest scop, și necesitatea garantării faptului că acestea dispun de toate instrumentele necesare pentru atingerea obiectivelor, printre acestea numărându-se și dispunerea de o capacitate financiară și umană corespunzătoare.

Comisia Europeană a notificat autoritățile române, în data de 20 iulie 2018, Scrisoarea cu privire la punerea în întârziere pentru necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei (UE) 2016/943, procedura care face obiectul Cauzei 2018/0224.

La solicitarea statului român, termenul pentru comunicarea măsurilor de transpunere a Directivei sus-menționate a fost prelungit cu două luni, respectiv până la data de 20 noiembrie 2018.

Este esențial ca, în cazul necomunicărilor, autoritățile române să depună toate diligențele în vederea transunerii Directivei (UE) 2016/943 și să notifice Comisiei măsurile de transpunere, înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene.

Comisia Europeană a atras, totodată, atenția asupra sancțiunilor financiare pe care le poate impune Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 260 alin. (3) din TFUE, dacă va fi sesizată în legătură cu neîndeplinirea de către România a obligației de comunicare a măsurilor naționale de transpunere a directivei adoptate în temeiul unei proceduri legislative. Amenda prin care se sancționează comportamentul statului pentru netranspunerea unei directive înainte de sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit comunicării Comisiei [C(2016)5091], reprezintă o sumă forfetară care, în cazul României, este de minimum 1.849.000 euro.

Întrucât aceste împrejurări constituie elemente extraordinare care impun intervenția legislativă,

Întrucât lipsa intervenției legislative generează prelungirea stării de incertitudine juridică cu impact negativ asupra siguranței investițiilor și a posibilității de dezvoltare economică a întreprinderilor, a creșterii economice, a competitivității sau a capacității de inovare a companiilor, cu efecte negative asupra interesului public,

Ținând cont de faptul că nepromovarea proiectului de act normativ poate avea consecințe negative asupra beneficiului public generat de faptul că protecția secretelor comerciale are ca efect direct protejarea dreptului de proprietate al întreprinderilor permițând acestora să obțină valoare adăugată din propriile creații și inovații, devenind astfel deosebit de importante pentru competitivitatea acestora, cu efect de multiplicare în economie,

În considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

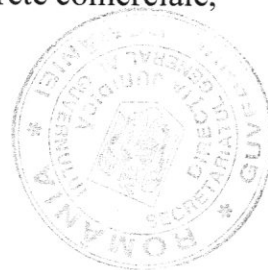
Art.1 - Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează normele de protecție împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale a secretelor comerciale.

(2) Prezenta ordonanță de urgență nu aduce atingere:

a) exercitării dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, denumită în continuare *Carta*, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;

b) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii Europene care le impun deținătorilor de secrete comerciale să divulge informații, inclusiv secrete comerciale,

din rațiuni de interes public, publicului ori autorităților administrative sau judiciare în vederea exercitării atribuțiilor autorităților respective;

c) aplicării normelor naționale sau ale Uniunii Europene care impun sau permit instituțiilor și organelor Uniunii Europene sau autorităților publice naționale să divulge informațiile furnizate de societăți pe care respectivele instituții, organe sau autorități le dețin în temeiul obligațiilor și prerogativelor stabilite de dreptul intern sau al Uniunii Europene și în conformitate cu acestea;

d) autonomiei partenerilor sociali și dreptului acestora de a încheia acorduri colective, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene și legislația și practicile naționale.

(3) Prezenta ordonanță de urgență nu constituie temei pentru limitarea mobilității angajaților. În special, în legătură cu exercitarea acestei mobilități, prezenta ordonanță de urgență nu oferă niciun temei pentru:

a) limitarea utilizării de către angajați a informațiilor care nu constituie secret comercial, astfel cum este definit la art. 2 pct. 1;

b) limitarea utilizării de către angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale;

c) impunerea oricărei restricții suplimentare angajaților în cadrul contractelor lor de muncă, altele decât restricțiile impuse în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cel intern.

Art.2 – Definiții

În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *secret comercial* – definit conform art.1¹ lit. d) din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 11/1991;

b) *deținătorul secretului comercial* – definit potrivit art.1¹ lit. e) din Legea nr. 11/1991;

c) *autorul încălcării* - orice persoană fizică sau juridică care a dobândit, a utilizat sau a divulgat în mod ilegal un secret comercial;

d) *mărfuri care contravin normelor* - mărfurile a căror concepere, caracteristici, funcționare, proces de producție sau comercializare beneficiază în mod semnificativ de secrete comerciale dobândite, utilizate sau divulgate în mod ilegal.

Art.3 - Dobândirea, utilizarea și divulgarea legală de secrete comerciale

(1) Dobândirea unui secret comercial este considerată legală în cazul în care secretul comercial este obținut prin oricare dintre următoarele mijloace:

a) descoperirea sau crearea independentă;

b) analiza, studierea, dezasamblarea sau testarea unui produs sau a unui obiect care a fost făcut public sau care se află în mod legal în posesia celui care a dobândit informațiile și căruia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea secretului comercial;

c) exercitarea dreptului angajaților și al lucrătorilor sau al reprezentanților angajaților sau al lucrătorilor la informare și la consultare în conformitate cu dreptul Uniunii Europene, cu dreptul intern și practica națională;

d) orice altă practică care, în condițiile date, este conformă cu practicile comerciale loiale, care nu contravine uzanțelor cinstite sau principiului general al bunei-credințe și care nu produce sau nu este susceptibilă să producă pagube participanților la piață.

(2) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial sunt considerate legale în măsura în care o astfel de dobândire, utilizare sau divulgare este impusă sau permisă în temeiul dreptului Uniunii Europene sau al dreptului național.

Art.4 - Dobândirea, utilizarea și divulgarea ilegală de secrete comerciale

(1) Deținătorii de secrete comerciale pot solicita instanței de judecată competente aplicarea măsurilor, procedurilor și acțiunilor reparatorii prevăzute de lege pentru a preveni sau împiedica dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretelor lor comerciale sau pentru a obține reparații în urma unor astfel de fapte.

(2) Dobândirea unui secret comercial fără consimțământul deținătorului secretului comercial este considerată ilegală ori de câte ori este efectuată prin:

a) accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus acesta;

b) orice alt comportament care, în circumstanțele date, contravine practicilor comerciale loiale.

(3) Utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală ori de câte ori este săvârșită, fără consimțământul deținătorului secretului comercial, de către o persoană care îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

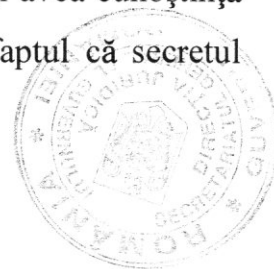
a) a dobândit secretul comercial în mod ilegal;

b) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial;

c) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial.

(4) Dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial este considerată ilegală atunci când o persoană, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial ilegal potrivit prevederilor alin.(3).

(5) Producerea, oferirea sau introducerea pe piață a mărfurilor care contravin normelor sau importul, exportul sau depozitarea unor astfel de mărfuri în aceste scopuri este, de asemenea, considerată drept o utilizare ilegală a unui secret comercial atunci când persoana care desfășoară astfel de activități avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul

comercial a fost utilizat în mod ilegal în sensul alin.(3), prevederile alin.(1) aplicându-se în mod corespunzător.

Art.5 - Excepții

Solicitarea de aplicare a măsurilor, a procedurilor și a acțiunilor reparatorii prevăzute de prezenta ordonanță de urgență este respinsă în cazul în care presupusa dobândire, utilizare sau divulgare a secretului comercial a avut loc în oricare dintre următoarele cazuri:

a) pentru exercitarea dreptului la libertatea de exprimare și de informare, astfel cum este prevăzut în Cartă și în dreptul intern, inclusiv respectarea libertății și pluralismului mijloacelor de informare în masă;

b) pentru dezvăluirea unei abateri, a unei fapte reprobabile sau a unei activități ilegale, cu condiția ca pârâțul să fi acționat în scopul protejării interesului public general;

c) divulgarea de către angajați reprezentanților acestora ca parte a exercitării legitime de către reprezentanții respectivi a funcțiilor lor în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cu dreptul intern, cu condiția ca divulgarea să fi fost necesară pentru această exercitare legitimă;

d) în scopul protejării unui interes legitim recunoscut în dreptul Uniunii Europene sau în cel intern.

Art.6 – Dreptul la acțiune

Pentru protecția secretului comercial împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, deținătorul acestuia se poate adresa tribunalului.

Art.7 - Principii

(1) Măsurile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență au în vedere următoarele principii:

a) asigurarea proporționalității acestora în raport cu obiectivul urmărit;

b) evitarea creării de obstacole în calea comerțului legitim pe piața internă;

c) instituirea de garanții corespunzătoare împotriva utilizării lor abuzive.

(2) La aplicarea măsurilor, procedurilor și acțiunilor reparatorii prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, instanța se va asigura că acestea:

a) sunt corecte și echitabile;

b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate; și

c) sunt eficace și au un efect disuasiv.

Art.8 – Termenul de prescripție

(1) Dreptul la acțiunea privind protecția secretelor comerciale împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale se prescrie în termen de 6 ani.

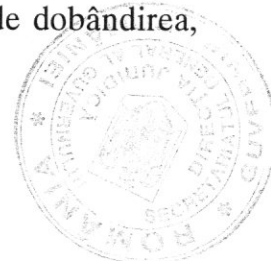
(2) Termenul începe să curgă de la data la care reclamantul a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial de către autorul încălcării.

(3) Suspendarea și întreruperea termenului de prescripție se supun dispozițiilor cuprinse la art.2532-2543 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil republicată, cu modificările ulterioare.

Art.9 - Asigurarea confidențialității secretelor comerciale pe parcursul procedurilor judiciare

(1) În cazul în care instanța, din oficiu sau la cererea motivată a unei părți, apreciază că desfășurarea procesului în prezența publicului poate afecta sau compromite secretul comercial sau presupus comercial, luând în considerare împrejurările prevăzute la art.11 alin.(2), poate dispune ca procesul să se desfășoare fără prezența publicului, art.213 alin.(2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind aplicabile în mod corespunzător.

(2) Instanța poate califica ca fiind confidențiale secretele comerciale sau presupusele secrete comerciale care fac obiectul unei cereri motivate corespunzător a unei părți interesate care participă la procedurile judiciare legate de dobândirea,

utilizarea sau divulgarea ilegală a unui asemenea secret comercial sau presupus secret comercial, care are acces la documente care sunt parte integrantă din aceste proceduri judiciare sau care a luat cunoștință de asemenea secrete comerciale în urma acestei participări sau a acestui acces.

(3) La cererea justificată a unei părți sau din oficiu instanța poate lua măsurile corespunzătoare în vederea păstrării confidențialității oricăror secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale utilizate sau menționate în cursul procedurii judiciare.

(4) În aplicarea prevederilor alin.(3), instanța poate să dispună:

a) restricționarea, integral sau parțial, la un număr limitat de persoane, a accesului la orice document care conține secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale și care a fost prezentat de părți sau de terți;

b) restricționarea la un număr limitat de persoane a accesului la ședințele de judecată, atunci când pot fi divulgate secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale, precum și la înregistrările sau transcrierile aferente ședințelor de judecată respective;

c) punerea la dispoziția oricărei alte persoane decât cele care fac parte din numărul limitat de persoane prevăzut la lit. a) și b) a unei versiuni neconfidențiale a oricărei hotărâri judecătorești, din care au fost eliminate sau ocultate pasajele conținând secrete comerciale.

d) orice alte măsuri prevăzute de lege pentru asigurarea confidențialității secretelor comerciale sau presupuselor secrete comerciale.

(5) Instanța se asigură că numărul de persoane prevăzut la alin.(4) lit.a) și b) nu depășește ceea ce este necesar pentru a garanta respectarea dreptului părților la procedurile juridice, la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, incluzând cel puțin o persoană fizică din partea fiecărei părți și avocații sau alți reprezentanți ai respectivelor părți la procedurile judiciare.

(6) Atunci când se pronunță asupra măsurilor prevăzute la alin.(4) și atunci când evaluează proporționalitatea acestora, instanța ia în considerare necesitatea de a garanta dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil, interesele legitime

ale părților și, după caz, ale terților, precum și orice eventual prejudiciu cauzat oricăreia dintre părți și, după caz, terților, care rezultă din aprobarea sau respingerea unor astfel de măsuri.

(7) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului articol se efectuează în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor), publicat în Jurnalul Oficial al uniunii Europene, seria L, nr.119 din 4 mai 2016 și ale legislației naționale în materie.

Art.10 - Măsuri provizorii și asigurătorii

(1) La cererea deținătorului secretului comercial, instanța poate dispune oricare dintre următoarele măsuri provizorii și asigurătorii împotriva presupusului autor al încălcării:

a) încetarea sau, după caz, interzicerea, cu titlu provizoriu, a utilizării sau a divulgării secretului comercial;

b) interdicția de a produce, oferi, introduce pe piață sau utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în scopurile menționate;

c) indisponibilizarea mărfurilor suspectate de a încălca normele, inclusiv a mărfurilor importate, astfel încât să se împiedice intrarea sau circulația acestora pe piață.

(2) Ca alternativă la măsurile prevăzute la alin.(1), instanța poate dispune ca orice continuare a presupusei utilizări ilegale a unui secret comercial să facă obiectul constituirii unei cauțiuni stabilite de instanță destinată să asigure despăgubirea deținătorului secretului comercial.

(3) Este interzisă divulgarea unui secret comercial în schimbul constituirii unor garanții.

Art.11 - Condiții de aplicare și garanții

(1) Pentru a dispune măsurile asigurătorii și provizorii prevăzute la art.10 alin.(1), instanța poate solicita reclamantului furnizarea probelor care pot fi considerate, în mod rezonabil, disponibile, pentru a se convinge cu un grad suficient de siguranță că:

- a) secretul comercial există;
- b) reclamantul este deținătorul secretului comercial; și
- c) secretul comercial este dobândit, utilizat sau divulgat în mod ilegal sau că o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial este iminentă.

(2) La evaluarea proporționalității încuviințării sau respingerii cererii prevăzute la art.10, instanța ține seama de circumstanțele specifice ale cauzei, precum:

- a) valoarea și alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;
- c) comportamentul pârâtului în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- f) interesele legitime ale terților;
- g) interesul public;
- h) protejarea drepturilor fundamentale.

(3) La cererea pârâtului, instanța dispune încetarea măsurilor provizorii și asigurătorii prevăzute la art. 10 alin.(1), dacă:

a) reclamantul nu a demarat proceduri judiciare care să conducă la pronunțarea de către instanță a unei hotărâri privind soluționarea fondului cauzei, în termen de 30 de zile calendaristice de la luarea acestora.

b) informațiile în cauză nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 2 pct. 1, din motive care nu pot fi imputate pârâtului.

(4) În vederea încuviințării măsurilor provizorii și asigurătorii prevăzute la art.10 alin.(1), instanța poate să dispună obligarea reclamantului la constituirea unei cauțiuni sau a unei garanții echivalente corespunzătoare, destinată să asigure acoperirea oricărui prejudiciu suferit de pârât și, dacă este cazul, de către oricare altă persoană afectată de măsurile respective.

(5) Instanța poate dispune la cererea pârâtului sau a terțului prejudiciat acordarea unei despăgubiri corespunzătoare pentru prejudiciul provocat de măsurile prevăzute la art.10, în următoarele situații:

a) măsurile au încetat în temeiul alin.(3), lit.a);

b) măsurile au încetat ca urmare a oricărei acțiuni sau omisiuni a reclamantului;

c) când se constată ulterior că nu a avut loc o dobândire, utilizare sau divulgare ilegală a secretului comercial sau o amenințare de producere a unor astfel de comportamente.

(6) Dispunerea de către instanță a măsurilor provizorii și asigurătorii prevăzute de prezenta ordonanță de urgență se face cu aplicarea regulilor de procedură prevăzute la art. 978 și 979 din Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art.12 - Soluțiile pe care le poate pronunța instanța odată cu soluționarea fondului cauzei

(1) Atunci când, în urma judecării fondului cauzei, instanța, la cererea reclamantului, pronunță o hotărâre prin care constată dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial poate dispune împotriva pârâtului, autor al încălcării, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) încetarea sau, după caz, interzicerea utilizării sau divulgării secretului comercial;

b) interdicția de a fabrica, a oferi, a introduce pe piață sau a utiliza mărfuri care contravin normelor ori de a importa, exporta sau depozita astfel de mărfuri în aceste scopuri;

c) adoptarea măsurii corective a eliminării caracteristicilor ilicite ale mărfurilor care contravin normelor;

(2) În cazul măsurii prevăzute la alin.(1) lit.c), instanța dispune ca acestea să fie pusă în aplicare pe cheltuiala autorului încălcării, cu excepția cazului în care există motive temeinice pentru a nu dispune acest lucru.

(3) Măsurile prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) nu aduc atingere dreptului la daune-interese care ar putea fi datorate deținătorului secretului comercial ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

Art. 13 - Condiții de aplicare, garanții și măsuri alternative

(1) În vederea analizării cererii reclamantului de luare a măsurilor prevăzute la art.12, precum și pentru evaluarea proporționalității acestora, instanța va ține seama de circumstanțele specifice ale cauzei, incluzând după caz:

- a) valoarea sau alte trăsături specifice ale secretului comercial;
- b) măsurile luate în vederea protejării secretului comercial;
- c) comportamentul autorului încălcării în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- d) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- e) interesele legitime ale părților și impactul pe care aprobarea sau respingerea măsurilor l-ar putea avea asupra părților;
- f) interesele legitime ale terților;
- g) interesul public;
- h) protejarea drepturilor fundamentale.

(2) La stabilirea duratei măsurilor prevăzute la art.12 alin.(1) lit.a) și b), instanța va avea în vedere ca aceasta să fie suficientă pentru a elimina orice avantaj comercial sau economic pe care autorul încălcării l-ar fi putut obține în urma dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

(3) În cazul în care, din motive care nu pot fi imputate direct sau indirect pârâtului, informațiile nu mai îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 2 pct.1, instanța,

la cererea acestuia, poate dispune încetarea măsurilor prevăzute la art. 12 alin. (1) lit.a) și b).

(4) Ca alternativă la măsurile prevăzute la art. 12, la cererea pârâtului, autor al încălcării, instanța poate dispune plata de despăgubiri pecuniare părții prejudiciate, dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) în momentul utilizării sau divulgării, persoana respectivă nu avea cunoștință și nu ar fi avut motive, în circumstanțele date, să ia cunoștință de faptul că secretul comercial a fost obținut de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal;

b) executarea măsurilor în cauză ar produce prejudicii disproporționate persoanei în cauză;

c) măsura acordării de despăgubiri pecuniare părții prejudiciate este apreciată de instanță ca fiind mai potrivită în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei, fiind suficientă să acopere, în mod echitabil, prejudiciul suferit de aceasta.

(5) Cuantumul despăgubirilor prevăzute la alin. (4), dispuse ca alternativă la măsurile prevăzute la art. 12 alin.(1) lit.a) și b) nu depășește cuantumul redevențelor sau al drepturilor care ar fi fost datorate dacă persoana în cauză ar fi solicitat autorizația de a utiliza secretul comercial respectiv pentru perioada de timp în care s-ar fi putut interzice utilizarea secretului comercial.

Art.14 – Daune interese

(1) La cererea părții prejudiciate, instanța poate dispune obligarea autorului încălcării, care știa sau ar fi trebuit să știe că se implică în dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a unui secret comercial, la plata de daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a dobândirii, utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial.

(2) În cazul în care, instanța constată că angajații au dobândit, utilizat sau divulgat ilegal un secret comercial al angajatorului, fără intenție, aceasta poate dispune reducerea cuantumului daunelor interese.

(3) La stabilirea daunelor interese prevăzute la alin.(1) instanța va ține cont de consecințele economice negative asupra părții vătămate, inclusiv pierderile de profit ale acesteia, beneficiile necuvenite realizate de autorul încălcării și, dacă este cazul, orice alt element în afara factorilor economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat deținătorului secretului comercial prin dobândirea, utilizarea sau divulgarea ilegală a secretului comercial.

(4) Ca alternativă la modalitatea de stabilire a daunelor interese potrivit alin.(2), atunci când circumstanțele cauzei permit, instanța poate obliga autorul încălcării la plata de daune interese în cuantumul unei sume forfetare stabilită pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă autorul încălcării ar fi solicitat autorizarea de a utiliza secretul comercial în cauză.

Art.15 - Publicarea hotărârilor judecătorești

(1) Instanța, la cererea reclamantului, poate dispune, pe cheltuiala autorului încălcării, măsura publicării, integrale sau parțiale, a hotărârii judecătorești.

(2) Măsura prevăzută la alin.(1) va asigura păstrarea confidențialității secretelor comerciale, conform prevederilor art.9.

(3) La dispunerea și evaluarea proporționalității măsurii prevăzute la alin. (1) instanța are în vedere următoarele elemente, după caz:

- a) valoarea secretului comercial;
- b) comportamentul autorului încălcării în dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretului comercial;
- c) impactul utilizării sau divulgării ilegale a secretului comercial;
- d) probabilitatea unei noi utilizări sau divulgări ilegale a secretului comercial de către autorul încălcării.

(4) La dispunerea măsurii prevăzute la alin.(1) instanța va verifica dacă informațiile privind autorul încălcării permit identificarea unei persoane fizice și, în acest caz, dacă publicarea informațiilor respective ar fi justificată în special în raport cu un eventual prejudiciu pe care o astfel de măsură l-ar putea aduce vieții private și reputației acesteia.

Art.16 – Sancțiuni privind nerespectarea măsurilor provizorii și asigurătorii dispuse de instanță

(1) Nerespectarea măsurilor provizorii și asigurătorii prevăzute la art.10 se sancționează cu amendă civilă între 500 și 5.000 lei pentru persoane fizice, respectiv între 0,1 și 1% din cifra de afaceri realizată anul anterior pentru persoane juridice, dar nu mai puțin 10.000 lei. La individualizarea cuantumului amenzii, instanța se va asigura că aceasta este eficientă, proporțională și cu efect de descurajare în raport de circumstanțele concrete ale cauzei.

(2) Amendă civilă prevăzută la alin.(1) se stabilește în funcție de gravitatea faptei, de către instanța investită cu judecarea litigiului, prin încheiere executorie, dată în cameră de consiliu, care poate fi atacată cu apel în 15 zile de la comunicare, la instanța superioară. Cauza se judecă de urgență în cameră de consiliu. Hotărârea instanței de apel ne este supusă niciunei căi de atac.

(3) Instanța poate dispune obligarea la plata de daune cominatorii între 100 - 5.000 lei pe zi de întârziere pentru nerespectarea măsurilor aplicate potrivit prevederilor art.10.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) în cazul în care în anul financiar anterior sancționării persoana juridică nu a înregistrat cifră de afaceri, va fi luată în considerare cifra de afaceri aferentă anului financiar în care aceasta a înregistrat cifra de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării sancțiunii;

b) în cazul persoanei juridice nou-înființate, care nu a înregistrat cifra de afaceri în anul anterior sancționării, aceasta va fi sancționată cu amendă de la 5.000 lei la 50.000 lei;

c) în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior sancționării nu poate fi determinată, persoana juridică va fi sancționată cu amendă de la 10.000 – 100.000 lei.

Art.17 – Sancțiuni privind nerespectarea măsurilor dispuse de instanță odată cu judecarea fondului cauzei

(1) Nerespectarea măsurilor dispuse de instanță în temeiul art.12 alin.(1) de către persoana față de care acestea au fost dispuse constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

(2) Acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Art.18 - Schimb de informații, corespondenți naționali și măsuri pentru îmbunătățirea monitorizării mediului concurențial

(1) În scopul promovării cooperării, inclusiv a schimbului de informații între statele membre și între statele membre și Comisie, se desemnează reprezentanții Consiliului Concurenței și ai Ministerului Economiei în calitate de corespondenți naționali responsabili de toate întrebările privind aplicarea măsurilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin.(1), se înființează în cadrul Consiliului Concurenței o structură specializată cu atribuții privind monitorizarea aplicării prezentei ordonanțe de urgență, precum și pentru analiza și identificarea barierelor de natură a afecta libera concurență, prin restrângerea sau împiedicarea accesului operatorilor economici pe piața națională sau a operatorilor economici români pe piața unică europeană.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin.(1) și (2), Consiliul Concurenței poate solicita informații tuturor entităților implicate în procesul aplicării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sau entităților care pot furniza date sau informații care să conducă la identificarea barierelor de natură a afecta libera concurență, prin restrângerea sau împiedicarea accesului operatorilor economici pe piața națională sau a operatorilor economici români pe piața unică europeană.

(4) Consiliul Concurenței va înainta anual Guvernului o informare care va cuprinde concluziile analizelor prevăzute la alin. (2).

Art. 19. - La articolul 1¹ din Legea nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.24 din 30 ianuarie 1991, cu modificările și completările ulterioare, literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) *secret comercial* - informațiile care îndeplinesc cumulativ următoarele cerințe:

1. sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;

2. au valoare comercială prin faptul că sunt secrete;

3. au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete.

e) *deținătorul secretului comercial* - orice persoană fizică sau juridică care deține controlul legal asupra unui secret comercial.”

Art. 20 - Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 29 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (5) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Întreprinderile transmit la cererea Consiliului Concurenței prețurile de vânzare a produselor comercializate de acestea, în vederea realizării de analize, studii de piață sau comparații de preț incluse în platformele on-line destinate informării consumatorilor. În acest scop, selectarea sectoarelor din economie incluse în platformele online se realizează de către Consiliul Concurenței, cu consultarea autorității de reglementare din sectorul respectiv.”

2. La articolul 31 alineatul (5), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) indemnizație de ședință acordată membrilor Plenului Consiliului Concurenței.

3. După alineatul (6) al articolul 31 se introduc trei noi alineate, alin. (6¹) - (6³), cu următorul cuprins:

„(6¹) Membrii Plenului Consiliului Concurenței beneficiază de indemnizație de ședință în cuantum aprobat de Plenul Consiliului Concurenței, acordată din veniturile prevăzute la alin.(3). Indemnizația de ședință acordată într-o lună membrilor Plenului Consiliului Concurenței nu va depăși 50 % din cuantumul indemnizației lunare de care aceștia beneficiază în calitate de membri ai plenului, indiferent de numărul de ședințe ale plenului desfășurate în cursul unei luni.

(6²) Modul de acordare a indemnizațiilor prevăzute la alin. (5) lit. c¹) se stabilește prin regulament al Consiliului Concurenței, în limita sumelor prevăzute la alin. (3).”

(6³) Consiliul Concurenței poate reține și utiliza veniturile din taxa de autorizare a concentrărilor economice prin înființarea pe lângă acesta a unei activități finanțate integral din veniturile prevăzute la alin. (3); bugetul de venituri și cheltuieli al acestei activități se va întocmi și utiliza cu respectarea prevederilor art. 68 din Legea nr.500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.”

Prezenta ordonanță de urgență transpune prevederile art. 1-8, art. 9 alin. (2) - (4), art. 12 alin.(1) lit. a)-c), alin. (2) lit.b) și parțial art.16 din Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L,

PRIM-MINISTRU

VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Președintele Consiliului Concurenței
~~Bogdan Marius Chiritoiu~~

Ministrul economiei
Niculae Bădălău

Ministrul pentru mediul de afaceri,
amert și antreprenariat
~~Ștefan Radu Oprea~~

PAULA MARINELA
PIRVĂNESCU

Ministrul muncii și justiției sociale
~~Marius-Constantin Budăi~~

ELENA
SOLOMONESC

Ministrul finanțelor publice
~~Eugen Orlando Teodorescu~~

DANIELA
PESCARU

Ministrul afacerilor externe
~~Teodor-Viorel Meleşcanu~~

MARIA MAGDALENA
GRIGORE

Ministrul delegat pentru afaceri europene
George Ciamba

ALEXANDRU VICTOR
MICULA

București, 18 aprilie 2019
Nr. 25

